

سپاسنامه‌ی بهریز، کاک بابه‌شیخ حسینی، بۆ حیزب و لایه‌نه سیاسیه‌کانی کوردستان و ئیران و که‌سایه‌تیه ئایینی و سیاسی و کۆمەلایه‌تیه‌کان

هاونیشتمانه بهریزه‌کان

حیزب و لایه‌نه سیاسیه‌کانی کوردستان و ئیران

که‌سایه‌تیه ئایینی و سیاسی و کۆمەلایه‌تیه‌کان

له ماوهی مانگیک نه خوشی مامۆستا شیخ عیزه‌دین حسینی مامی گهوره و بهریز و ریبه‌ری دلسوزی گه‌لی کورد، زوریه‌ی جه‌ماوهری کوردستان گوی به هه‌وال بون تا به‌لکو هه‌والی چاک بونه‌وهی مامۆستا شیخ عیزه‌دینی مه‌زینیان پی بگا. به‌لام به داخه‌وه له دوای یەك مانگ نه خوشی، مامۆستای سه‌زیه‌رز و نیشتمان و گەل خوشویست له شه‌وهی پینچ شه‌مه ۲۰۱۱ / ۱۰ / ۲ به یەکجاری مالثاوایی لیکردن.

ئەگەرچى مامۆستاي گهوره و ميھربان و مامى بهریز بە جسته مالثاواي لىكىدىن، به‌لام هەرددەم روحى به‌زى ھاوارى و ھاودەمان دەمیئى و رېنويىنیه‌کان و رەفتاره‌کانى دەبىتە ھەوینى ئەرك و كاره‌کاغان و رى پەوي ژيان و تىكۈشامان.

له ماوهی نه خوشی مامۆستاي گهوره و له دواي وفاتىدا ژماره‌يىكى زۆر له خەلکى ھەر چوارپارچەي کوردستان و بەتايىهت ھاونیشتمانىم له کوردستانى ئیران له رىگەي تەلەفون و ئىمەيل و نامەوه، ھاوخەمى و ھاودەدىان له گەلدا كردم، ھەروهە زورىهی حیزب و لایه‌نه سیاسیه‌کانی کوردستان بە بروسكە و بە بەشدارى له كۆرى ماتەمینى لە ئۆپسالاي سوئيد و پىشوازى لە تەرمى مامۆستا لە فرۆكەخانى سليمانى و بە خاک سپاردنى له گورستانى گردى سەيوانى سليمانى و ھەروهە بەشدارى كردن له پرسەي مزگەوتى قازى محەممەد له شارى سليمانى دلسوزى و بە وهفايان بۆ مامۆستا شیخ عیزه‌دین نيشاندا.

دياره له دوو رۆز پرسەي مامۆستا له شاروچكەي تۆبازوا، (رزگارى) له نزيك شارى ھەولىپ، ژماره‌يىكى به‌رچاو له سكرتير و رېبەرايەتى حیزب و لایه‌نه سیاسیه‌کانی ھەر چوارپارچەي کوردستان ئامادەي پرسەكەمان بون، ھەروهە به‌شىيىكى زۆر له كه‌سایه‌تیه سیاسی و کۆمەلایه‌تیه‌کانى کوردستان و مامۆستاييانى ئايىنى، سەرۇك عەشيرەت و پياو ماقولان و ژمارىتىكى به‌رچاوى خوشكان بە ئامادەبونيان لە پرسەي دوو رۆزه تۆبازوا، بونه ھۆي كەم بونه‌وهی غەم و ماتەمان و جاريکى دىكە دلسوزى و خوشویستيان بۆ مامۆستا شیخ عیزه‌دینى ھەميشه نەمر و تىكۈشەر دوپات كرددوه.

بە پىويسىتى دەزانم بە بونه‌ي ئەو گشته ھاودەرى و دلسوزىيەي ھاونیشتمانان و سكرتير و رېبەرايەتى حیزب و لایه‌نه سیاسیه تىكۈشەرەکان و مامۆستاييانى ئايىنى، سپاسى بى پايانيان پى رابگەينم. ھيوادارم خوداي گهوره پاداشتى چاکە و دلسوزى ھەموو لايىك بىدا تەوه و نمونهيان زورىي.

بابه‌شیخ حسینی

۱۳۸۹ءی رەشەمەمە